

- b) Sleduje čisto rozpočtový cieľ, ak bola určitá daň zavedená súčasne s prenosom právomocí na určité autonómne spoločenstvá, ktorým sa zverujú výnosy z výberu daní s cieľom čiastočne pokryť náklady, ktoré vznikli v dôsledku prenesenia právomocí, čím sa mohli stanoviť rôzne daňové sadzby v závislosti od územia každého autonómneho spoločenstva?
- c) V prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku, má sa pojem „špecifický účel“ vykladať v tom zmysle, že daň môže sledovať iba tento cieľ, alebo naopak pripúšťa, aby daň mohla sledovať viaceré rozličné ciele, medzi ktoré patrí aj cieľ čisto rozpočtového charakteru zameraný na financovanie výkonu určitých právomocí?
- d) V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku v tom zmysle, že sa pripúšťa viacero rozličných cieľov, aký stupeň relevantnosti má mať konkrétny cieľ na účely článku 3 ods. 2 smernice 92/12 na účely splnenia požiadavky, že daň bude sledovať „špecifický účel“ v zmysle judikatúry Súdneho dvora, a aké by mali byť kritériá na vymedzenie hlavného cieľa vo vzťahu k podpornému cieľu?
2. Bráni článok 3 ods. 2 smernice Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecných systémoch pre výroby podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve, pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov, a najmä podmienka súladu s daňovými pravidlami uplatniteľnými na spotrebnú daň a na účely DPH, pokiaľ sa týka stanovenia vzniku daňovej povinnosti,
- a) nepriamej neharmonizovanej dani, akou je IVMDH, ku ktorej vzniká daňová povinnosť v okamihu maloobchodného predaja pohonnej hmoty konečnému spotrebiteľovi, na rozdiel od harmonizovanej dane, dane z minerálnych olejov, ku ktorej vzniká daňová povinnosť v okamihu, keď výrobky opustia posledný daňový sklad, alebo dane z pridanej hodnoty, ku ktorej vzniká daňová povinnosť aj v okamihu konečného maloobchodného predaja, avšak je splatná v každej fáze procesu výroby a distribúcie, z dôvodu, že — vzhľadom na rozsudok vo veci EKW a Wein & Co ⁽²⁾ (bod 47) — nerešpektuje „všeobecný systém“ niektorého z dvoch vyššie uvedených spôsobov zdanenia upraveného právnymi predpismi Spoločenstva?
- b) V prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku, má sa uvedená podmienka vykladať tak, že je splnená, ak neharmonizovaná nepriama daň, v tomto prípade IVMDH, nezasahuje do bežného spôsobu vzniku daňovej povinnosti k spotrebným daniam alebo k DPH

v tom zmysle, že mu nebráni ani ho nestázuje, bez toho, aby nevyhnutne muselo dôjsť k zhodám, pokiaľ ide o vznik daňovej povinnosti?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 76, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 179.

⁽²⁾ Rozsudok z 9. marca 2000 (C-437/97, Zb. s. I-1157).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Verfassungsgerichtshof (Rakúsko) 19. decembra 2012 —
Kärntner Landesregierung a i.**

(Vec C-594/12)

(2013/C 79/13)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verfassungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľia: Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhauser, Jana Herwig, Sigrid Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck, Stefan Prochaska

Ďalší účastník: Bundesregierung

Prejudiciálne otázky

1. O platnosti aktov inštitúcií Únie:

Sú články 3 až 9 smernice 2006/24/ES ⁽¹⁾ zlučiteľné s článkami 7, 8 a 11 Charty základných práv Európskej únie?

2. O výklade zmlúv:

2.1. Majú sa v kontexte vysvetliviek k článku 8 Charty, ktoré boli podľa článku 52 ods. 7 Charty vypracované s cieľom poskytnúť usmernenia pri jej výklade a na ktoré má Verfassungsgerichtshof náležite prihliadať, smernica 95/46/EHS ⁽²⁾ a nariadenie 45/2001 ⁽³⁾ zohľadniť na účely posúdenia prípustnosti zásahov rovnocenne ako podmienky podľa článku 8 ods. 2 a článku 52 ods. 1 Charty?

2.2. V akom vzťahu je „právo Únie“, na ktoré sa odkazuje v článku 52 ods. 3 poslednej vete Charty, k smerniciam v oblasti právnej úpravy ochrany údajov?

2.3. Majú sa pri výklade článku 8 Charty zohľadniť zmeny a doplnenia ako dôsledok neskoršieho sekundárneho práva vzhľadom na to, že smernica 95/46/ES a nariadenie (ES) č. 45/2001 obsahujú podmienky a obmedzenia uplatnenia základného práva na ochranu údajov zakotveného v Charte?

2.4. Bude pri zohľadnení článku 52 ods. 4 Charty dôsledkom zásady zaručenia vyššej úrovne ochrany podľa článku 53 Charty nevyhnutnosť stanoviť v sekundárnom práve reštriktívnejšie hranice prípustných obmedzení, ktoré sú relevantné podľa Charty?

2.5. Môžu z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcej sa článku 8 EDLP s ohľadom na článok 52 ods. 3 Charty, na odsek 5 preambuly a na vysvetlivky k článku 7 Charty, podľa ktorých práva zaručené v článku 7 zodpovedajú právam zaručeným v článku 8 EDLP, vyplývať ďalšie kritériá výkladu článku 8 Charty, ktoré ovplyvnia výklad tohto článku?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/24/ES z 15. marca 2006 o uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí a o zmene a doplnení smernice 2002/58/ES (Ú. v. EÚ L 105, s. 54).

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355).

(³) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, s. 1; Mim. vyd. 03/026, s. 102).

Žaloba podaná 20. decembra 2012 — Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-598/12)

(2013/C 79/14)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch, O. Beynet a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Poľská republika si tým, že neuviedla do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 2 bodmi 1, 22, 32 a 33, článkom 3 ods. 7, 8 a 13, článkom 6 ods. 1 a 3, článkom 9, ako aj článkami 13 a 14 a 17 až 23, článkami 10 a 11, článkom 16 ods. 1 a 2, článkom 26 ods. 2 písm. b), c) a d) treťou a štvrtou vetou, článkom 29, článkom 38 ods. 1 až 4, článkom 39 ods. 1 až 4, článkom 40 ods. 1 až 3 a 5 až 7, ako aj s prílohou I bodmi 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (¹) alebo v každom prípade tým, že Komisii neoznámila ich uvedenie do účinnosti, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 49 ods. 1 tejto smernice,

— uložiť Poľskej republike podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ povinnosť zaplatiť penále za nesplnenie povinnosti oznámiť prebratie smernice 2009/72/ES vo výške 84 378,24 eura denne, odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci,

— zaviazať Poľskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2009/72/ES uplynula 3. marca 2011.

(¹) Ú. v. EÚ L 211, s. 55.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny (Poľsko) 24. decembra 2012 — Welmory Sp z.o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Vec C-605/12)

(2013/C 79/15)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Naczelny Sąd Administracyjny